

Det bør formeentligen nærmere betegnes, at det kun er, naar Tjendet lider legemlig Overlast (hvortil maaskee kunde søies, naar dets Helbred ved overanstrengende Arbejde udsattes for Fare), at det har Ret til at gaae af Tjenes-
 næsten.

4de Post: Det synes forliden forlangt, at Husbonden skal give Tjendet „nødtørstig“ Kost; forandres dette til „forsvarlig“, vil det blive opfattet og gjort gjældende i Henhold til Egnens Skik og derved vil hverken Husbond eller Tjende forurettes.

5te Post. Det er ubilligt imod Husbonden, dersom Tjendet skal være berettiget til at forlade Tjenessten, fordi han ikke punktligen indfinder sig med Lønpen, hvortil kan tænkes forskjellige undskyldende Grunde. Skal der i Ordene „ikke har kunnet“ ligge, at Tjendet skal have gjort lovlige Skridt, for at faae sin Løn, og saadant har været forgæves, da bør det formeentlig bestemtere udtrykkes.

Flere Medlemmer af Udvalget finde Anledning til at ønske, at denne Post aldeles udgaaer, da der ikke mangler Tjendet Leilighed til at komme til sin Ret.

Nr. 6 vil være at forandre i Henhold til det, der bestemmes under § 15.

Som Følge heraf foreslaaes, at 1ste Post redigeres saaledes: „naar Husbonden mishandler det eller tilføier det legemlig Overlast.“

3 3die Post indskydes i 3die Linie efter „Maade“ Ordene „imod det.“

4de Post. „nødtørstig“ ombyttes med „forsvarlig.“

Uf Fleertallet,
 at 5te Post udgaaer.

6te Post. „til Færøerne, Island, de danske Colonier“ udgaaer, og tilføies istedetfor „6 Mil bort.“

§ 49.

Efter Udkastet kan Tjendet, som forlader Tjenessten af Grundene 1, 3, 4 og 6, fordre Løn betalt indtil lovlig Fratrædelsestid, dog saaledes, at der kun tages Hensyn til $\frac{1}{2}$ Aars Tjeneste, som den længst betingede. Tjendet, som er fæstet paa $\frac{1}{2}$ Aar, men forlader Tjenessten efter at de første 3 Maaneder ere forløbne, kan gjøre Fordring paa Lønnen saavel for det

løbende som for det kommende Halvaar, og desuden Kostpenge i 8 Uger.

Hvor god Grund Tjendet end kan have til at forlade en Tjeneste, hvori det er udsat for slet Behandling eller er kommet i et af de Tilfælde, som § 48 nævner, saa ere dog Forholdene stillede noget for gunstige for det, idet der er foreslaaet, at Bestem. i Plac. 3 Decb. 1755 § 10 med Hensyn til Betalingen til Tjendet i det Væsentlige skal gjøres almindelig gjældende. Dertil synes at være mindre Foranledning, da Beslutningen, at forlade Tjenessten, ikke bør bestyrkes ved Udfigten til at opnaae en saa betydelig Fordeel.

Udvalgets Fleertal finder, at Billighed taler for, at der for den Tjenestetid, som skulde begynde med næste Fardag og som ikke lovligen er opsagt, kun betales halv Løn, altsaa høist 3 Maaneders Løn for det Halvaar, som begynder med den Fardag, der ligger nærmest ved Fratrædelsen. Det synes at kunne give Anledning til Misforstaaelse, at der nævnes den Tid, da Tjendet „berettiges“ til at forlade Tjenessten; da der ikke kan menes Tiden, da det kendes berettiget, men den Tid, da det forlod Tjenessten, vil Forandring i Udtrykkene være at foretage.

I Henhold til Foranstaaende foreslaaes, at Ordene: „hvortil Dvsigelse“ til Slutningen af dette Punctum forandres til „efter Fratrædelsen og, dersom denne ligger indens for Grændsen af lovlig Dvsigelsestid, da desuden halv Løn indtil næste Fardag, hvortil Dvsigelse kunde være skeet. Tjenesstetiden ansees her i det længste at være indgaaet paa $\frac{1}{2}$ Aar.“ „berettiges til at forlade“ forandres til „forlod“.

§ 50.

Naar Tjendet flytter bort med Husbonden, bør denne i Regelen altid bestoede Tilbagereisen til det Sted, hvorfra Tjendet drog med ham, om Tjendet forlanger det. Derfor foreslaaes Ordene „over en Mil“ at bortfalde.

§ 51.

Imod Indholdet af denne § Hayes Intet at erindre; det synes, som Udkastet paa påsefende Maade bringer Genhed i de hidtil for-